853/10

Den 18. oktober 2010 blev i sag nr. 75.916:

xxxxx xxx xxxxxxx
xxxxxxxxx xx
xxxx xxxxxxxxx

mod

Danske Forsikring
Borupvang 4
2750 Ballerup

afsagt sålydende

k e n d e l s e :

_____

Forsikringstageren, der har Familiens Basisforsikring II i Danske Forsikring, klager over selskabets erstatningsopgørelse for sølvtøj i forbindelse med et anmeldt indbrudstyveri. Endvidere er klageren utilfreds med selskabets forrentning af erstatningen.

Selskabet henviser til, at erstatningen er sket i overensstemmelse med forsikringsbetingelserne, og at renter er udbetalt efter forsikringsaftalelovens § 24.

Det fremgår af sagen, at klageren havde indbrud den 21/12 2008. Ved mails af 23/12 2008 til selskabet fremsendte han i alt 21 billeder af det stjålne med ledsagende beskrivelser til samtlige billeder.

Selskabet har i skrivelse af 7/5 2009 til nævnet redegjort for sagen og dets stillingtagen således:

> "**Sådan har vi behandlet sagen**
> Den 23. december 2008 anmeldte klager telefonisk til selskabet, at han havde haft indbrud i sit hjem og at der var stjålet en del indbo, herunder bl.a. sølvtøj. Skaden skete den 21. december 2008.
>
> Ved anmeldelsen blev klager bedt om at indsende dokumentation, kopi af politikvittering samt en liste med opgørelse over sit krav, hvorefter der ville blive sat en taksator på sagen. Klager indsendte samme dag flere fotos af de stjålne genstande, men hverken kopi af politikvitteringen eller en liste med priser på de stjålne genstande. Den 30. december 2008 modtog selskabet en kopi af politikvitteringen, men fortsat ingen liste med klagers krav. Den 12. januar 2009 modtog selskabet igen en mail fra klager, der spurgte til hans erstatning. Da vi

ikke havde modtaget en liste med klagers krav, kontaktede sagsbehandleren derfor klager, der oplyste, at han ikke kunne komme med en prisoplysning, da genstandene var antikke. Sagsbehandleren valgte derfor at sætte en taksator på sagen.

Efterfølgende blev selskabet kontaktet igen, hvor klager rykkede for sagen. Samtidig oplyste han, at han havde mulighed for at købe noget bestik på en netauktion og han ønskede derfor svar på om selskabet kunne genanskaffe genstandene eller hvorvidt der ville blive udbetalt en kontanterstatning. Sagsbehandleren oplyste i den forbindelse, at klager var velkommen til at købe nye ting, men at det ville være taksators opgørelse, der ville blive lagt til grund for erstatningen.

Den 20. januar 2009 havde klager møde med taksator, hvor de gennemgik de stjålne genstande. Ved mødet oplyste klager til taksator, at selskabet ikke havde overholdt sin betalingsfrist iht. Forsikringsaftalelovens § 24. Taksator modtog først klagers liste med opgørelse ved mødet og oplyste derfor til klager, at han ikke havde haft mulighed for at tage stilling til sagen på et tidligere tidspunkt. Endelig blev nogle af tingene først anmeldt stjålet på mødet. Det er således ikke korrekt som klager skriver, at selskabet havde mulighed for at opgøre erstatningen ved hans anmeldelse den 23. december 2008. Taksator har først haft mulighed for at opgøre erstatningen efter, at klager har fremsendt den ønskede liste med en opgørelse over priser på det stjålne sølvtøj. Det fremgår også af klagers indsendte bilagsliste til Ankenævnet, at kosterliste først blev afleveret til taksator den 20. januar 2009.

Ved mødet bad taksator klager oplyse, hvor han havde indhentet de anførte priser, men dette ønskede klager ikke at oplyse. Det har derfor ikke været muligt at indgå en dialog med klager omkring forskellen på de oplyste priser samt de priser taksator efterfølgende har indhentet via antikvitetshandler A.

Den 5. februar 2009 modtog selskabets direktion et brev fra klager, hvor han oplyste, at han var utilfreds med, at han ikke havde fået oplyst, hvilken erstatningsform selskabet ville gøre brug af samt at selskabet ikke havde overholdt sin betalingsfrist.

Brevet blev besvaret den 12. februar 2009, hvor selskabet oplyste, at vi var villige til at yde et mindre a conto beløb samt at vi ville beregne renter 14 dage efter at vi havde modtaget tilstrækkelige oplysninger til opgørelse af kravet. Disse oplysninger modtog vi den 20. januar 2009, hvorfor renter ville blive beregnet 14 dage fra denne dato, dvs. fra den 3. februar 2009.

I mellemtiden (den 10. februar 2009) sendte taksator sagen til vurdering ved antikvitetshandler A. med henblik på at få oplyst genleveringspriser på det stjålne.

Den 13. februar 2009 sendte taksator en rapport til klager med erstatningsopgørelse, hvor han oplyste, at han havde haft møde med A. og at antikvitetshandleren havde taget udgangspunkt i genleveringspriser for tilsvarende brugte genstande. Derudover oplyste taksator, at klager var velkommen til at kontakte antikvitetshandleren for at se det materiale, der lå til grund for vurderingen. Samme dag foretog taksator udbetaling af kontanterstatning til klager, i alt 136.800,00 kr. Derudover blev der udbetalt 652,14 kr. i renter. Klager fik samtidig tilsendt en mail med erstatningsopgørelsen.

Den 17. februar 2009 skrev klager til taksator, at der manglede nogle ting på erstatningsopgørelsen. Taksator skrev derfor tilbage og bad klager oplyse, hvorfor opgørelseslisten afveg fra den liste klager tidligere havde indsendt med oplysning om det stjålne. Taksator opgjorde efterfølgende erstatningen for de efteranmeldte ting til 5.000,00 kr., hvilket blev udbetalt den

23. februar 2009. Samtidig blev der udbetalt 312,50 kr. i renter af beløbet beregnet fra den 3. februar 2009.

Den 18. februar 2009 modtog selskabets direktion endnu et brev fra klager, hvor han fortsat udtrykte sin utilfredshed med erstatningsopgørelsen, idet han anførte, at erstatningen skulle opgøres til nyt sølvtøj og ikke ud fra genleveringsprisen for tilsvarende genstande.

Brevet blev besvaret den 23. marts 2009, hvor selskabet gjorde klager opmærksom på, at A. kunne genlevere de stjålne genstande og at priserne tillige var blevet undersøgt ved auktionshuset L., hvor nogle identiske genstande var blevet solgt til priser svarende til de opgjorte genleveringspriser.
…
Vi kan ikke udbetale yderligere erstatning
Da vi har udbetalt en kontanterstatning svarende til den pris selskabet kan genlevere identisk brugt sølvtøj for, og da klager er blevet tilbudt dette, men ikke har ønsket genlevering hos selskabets leverandør, fastholder vi, at vi ikke kan udbetale yderligere erstatning i sagen. Udover den udbetalte kontanterstatning har selskabet betalt renter i overensstemmelse med Forsikringsaftalelovens § 24."

Klageren har i skrivelse af 27/3 2009 til nævnet bl.a. anført:

"Klagen omhandler alene erstatningsopgørelsen for det stjålne sølvtøj. Danske Forsikring mener, at erstatningen skal opgøres efter reglerne i forsikringsbetingelsernes § 7.1.3., der giver 2 muligheder for levering in natura 1) 'Danske Forsikring *kan* levere identiske brugte genstande' eller 2) *'kan* selskabet levere tilsvarende nye genstande, dvs. nye genstande som i det væsentlige svarer til de stjålne' (mine fremhævelser). Oplyser Danske Forsikring ikke om den leverandør, som selskabet ønsker at benytte inden fristens udløb for udbetaling af erstatning i penge jfr. FAL § 24, kan selskabet ikke påberåbe sig retten til at levere in natura og heller ikke evt. rabat, fra en senere oplyst leverandør.

Det er min opfattelse, at kontanterstatning efter fristens udløb skal opgøres efter § 7.1.4., om genanskaffelse af tilsvarende nye genstande.

Selskabet er gentagne gange blevet rykket for oplysning om, hvilken leverandør det ønskede at anvise. Der har ikke været svaret herpå, hverken på levering af 1) identiske brugte genstande eller 2) tilsvarende nye (jfr. ovenfor).

Efter modtagelsen af erstatningsopgørelse (bilag …) fra Danske Forsikring, som er blevet udarbejdet på grundlag af en vurdering foretaget af A., ringede jeg indehaveren op, for at få oplyst, på hvilket grundlag beløbene var blevet fastsat. A. oplyste, at han havde foretaget et skøn baseret på hans erfaring fra egen forretning og kollegers samt nettets oplysninger. Direkte forespurgt, om det var identiske brugte genstande, som de stjålne, som han havde gjort sig bekendt med på de af skadeskonsulent R.S. fremlagte fotografier, og om han var leveringsdygtig, således at jeg kunne besøge ham for at besigtige genstandene, blev begge spørgsmål besvaret benægtende. Jeg afstod derfor fra, at besøge A., da der ikke var nogen genstande at bese, og opgørelsen var baseret på 'lignende genstande', som de stjålne og hverken på 1) identiske brugte eller 2) nye tilsvarende genstande. Der har på dette tidspunkt ikke af Danske Forsikring været henvist til L. Netauktioner eller andre netudbydere, det skete først d. 2009-03-29 (bilag …).

Der har været enighed med skadeskonsulent R.S. om (jfr. bilag …), at gældende rets- og forsikringspraksis er, at fristen for levering in natura udløber senest 14 dage efter, at selska-

bet har alle nødvendige oplysninger til opgørelsen af de stjålne genstande. Disse oplysninger blev fremsendt af mig d. 2008-12-23, og fristen er dermed udløbet 14 dage efter modtagelsen hos Danske Forsikring. Selskabet har ikke villet anerkende denne dato, men har godkendt d. 2009-02-03 som udløbet af fristen fra hvilket tidspunkt, renter er blevet betalt.

Afsluttende bemærkes, at sølvtøjet kun har været benyttet ved særlige lejligheder, hvorfor det har været af særdeles høj standard, hvilket også fremgår af fotografierne (bilag …). Der skal derfor ikke foretages fradrag jfr. § 7.1.4. stk. 2, 2. pkt.

Det er min opfattelse, at kontanterstatning skal ydes på grundlag af 'genanskaffelsesprisen for tilsvarende nye genstande', dvs. nye genstande som i det væsentlige svarer til de stjålne uden fradrag for evt. rabatter. Det er blevet afvist af Danske Forsikring, hvorfor det har været nødvendigt at indbringe sagen for Ankenævnet."

Selskabet har hertil i skrivelsen af 7/5 2009 bl.a. anført:

"Det er korrekt som klager oplyser, at A. Antique ikke har alle sølvvarerne på lager, men kun en procentdel af genstandene. Leverandøren har dog mulighed for at levere de øvrige genstande indenfor et par uger. Det kræver dog en ordrebekræftelse fra køber, da leverandøren ikke har mulighed for at have samtlige genstande liggende på sit lager."

Nævnet har fået forelagt diverse fotos.

Af forsikringsbetingelserne fremgår bl.a.:

"**7 Erstatningsopgørelse**

7.1 *Erstatningen skal så vidt muligt stille sikrede i samme økonomiske situationer, som umiddelbart før skaden fandt sted.*

Danske Forsikring kan vælge mellem følgende måder at erstatte tabet:

7.1.1 **Sætte genstanden i væsentlig samme stand som før skaden**	…
7.1.2 **Godtgøre værdiforringelsen for beskadige genstande.**	…
7.1.3 **Fremskaffe eller levere nye genstande, som er identiske med dem, der er beskadiget eller stjålne, hvis dette kan ske uden væsentlig ulempe for sikrede.** **For genstande, der er købt som brugte eller er mere end to år gamle på skadestidspunktet, kan selskabet erstatte med identiske brugte gensande, hvis dette kan ske uden væsentlig ulempe for sikrede.**	Kan identiske genstande ikke fremskaffes, kan selskabet vælge at levere tilsvarende nye genstande, d.v.s. genstande som i al væsentlighed svarer til de beskadigede eller stjålne genstande. Modsætter sikrede sig genanskaffelse af nye genstande, udbetaler Danske Forsikring kontanterstatning svarende til den pris, Danske Forsikring skal betale for genstande hos den leverandør, Danske Forsikring har anvist. For følgende kategorier af genstande, der er købt som brugte, eller som er mere end 2 år gamle, kan Danske Forsikrings erstatte med

	brugte identiske genstande: - Guld- og sølvvarer - Smykker, som er købt som brugte - Porcelæn, inkl. platter - Lamper - Glasvarer Modsætter sikrede sig genanskaffelse af de nævnte genstande, udbetaler Danske Forsikring kontanterstatning svarende til den pris, Danske Forsikring skal betale for genstande hos en leverandør, Danske Forsikring har anvist.
7.1.4 **I øvrigt udligne de lidte tab kontant.**	For genstande, der er indkøbt som nye, er mindre end 2 år gamle og i øvrigt er ubeskadigede, erstattes med genanskaffelsesprisen for tilsvarende nye genstande. …

"

Nævnet udtaler:

Nævnet finder, at selve det forhold, at betalingsfristen i forsikringsaftalelovens § 24 er overskredet noget, ikke fratager selskabet muligheden for at levere in natura.

Efter forsikringsbetingelsernes 7.1.3. er selskabet berettiget til at erstatte brugte genstande med identiske brugte genstande, hvis dette kan ske uden væsentlig ulempe for sikrede. Nævnet finder, at klager ikke har fremlagt oplysninger, der viser, at det har været til væsentlig ulempe for ham, at selskabet først efter nogen tids sagsbehandling tilbød genlevering. Afgørende er herefter, om selskabet har tilbudt genlevering af identiske genstande. Klager har bestridt, at dette har været tilfældet. Selskabet har ikke forholdt sig hertil, og nævnet kan ikke ud fra de foreliggende oplysninger bedømme, om dette har været tilfældet for alle genstandenes vedkommende. I det omfang, der ikke er tale om identiske genstande, skal selskabet beregne erstatningen med udgangspunkt i prisen for identisk sølvtøj købt som nyt, jf. dommen gengivet i Ugeskrift for Retsvæsen 1992, side 360. Da genleveringsfristen for sådant sølvtøj nu er overskredet, kan der ikke fratrækkes rabat.

Nævnet finder ikke grundlag for at kritisere, at selskabet ikke har beregnet renter for et tidspunkt forud for den 3/2 2009.

Herefter

b e s t e m m e s :

Nævnet kan ikke afgøre, om selskabet har tilbudt klageren genlevering af brugt identisk sølvtøj. I det omfang, dette ikke måtte være tilfældet, skal erstatningen fastsættes med udgangspunkt i prisen for nyt identisk sølvtøj, og der kan ikke fratrækkes rabat i denne erstatning. Den eventuelle mererstatning skal forrentes som ovenfor anført.

Klagen kan ikke i øvrigt tages til følge.

Marianne Højgaard Pedersen
formand